

Megyeri Edit Tünde

A boldogságról

A boldogság voltaképpen egy apró előszoba, ahová belépsz, szűkösen férnek el benne ketten-hárman.

Ha történetesen havas eső vagy más alattomos latyak van az utcán, a falnak dőltek, úgy veszítek le a cipőt hangos kacagással.

Jobb oldalt van az ablak, katedrálüveg takarja el a magnólia virágzását.

A boldogság tehát málnaszínű, és lila, és rózsaszín, és kicsit krémszínű. Egyszóval az a hely, ahol sosem vágják ki a viruló fákat.

Az előszobából nyílik a folyosó, onnan vezet fel egy meredek lépcső az emeletre, de ebbe most ne menjünk bele, mert túlcsordulna a szív a látomástól.

Ha alaposan megfigyeled, könnyen meg tudod határozni, hogy a boldogság többnyire hét-nyolc éves; az ennél fiatalabb még éretlen zöldfülű, és az ennél idősebb mintha kissé puhulni kezdene, kontúrja alig láthatóan megereszkedik.

A boldogság egyúttal a félelem teljes hiánya, védőháló és trambulín és gumiszoba és bukósisak, feneked alá időben betolt szék, álmaidhoz a szokott párna.

Klisék és evidenciák, közhelyek, bármely körülmény között érkező állandó válaszok. Számodra egyáltalán nem börtönrács, megtartó korlát a szakadék peremén.

Banális párbeszédetek biztonsága, mint hogy mit ennél vacsorára, és rá a válasz, hogy bundás kenyeret vagy tükörtojást szalonnával. De sosem éhség vagy félelem, vagy harag, és nem is fáradtság.

Egy kehelynyi keményre felvert tejszínhab a cukrászdában, hétköznapi, gyerekorvostól hazafelé.

Könyvesbolt a jellegzetes új könyvek szagával. És a repeső kíváncsiság, míg a hónod alatt szorongatod az új szerzeményt.

A szabálytalan dolgok boldogsága. Tüskés bogáncs a tengerparti homokban, ami felszúrta a talpadat; egy apró kavics a levert térded vérző sebében.

Nem előírt boldogságok. Nem az és nem ott.

MEGYERI EDIT TÜNDE (1972, Nagyszőlős) író, pedagógus. Jelenleg a Rábaközben él. A *Bárka*, az *Együtt* és a *Magyar Napló* folyóiratokban jelentek meg szépirodalmi írásai.

Fények és félhomályok, a tévé megnyugtató sercegése. A bármikor megfelelő idő.

Bőrig ázás után is menedék, száraz ruha, soha nem vendégség, ahol mindig várnak.

Telefonszám bármely évszázadban bekövetkező vészhelyzet esetére.

Bumeráng, ha felejténél.

A boldogság a teraszcél a nappaliba nyíló ajtó. Mindjárt bejön rajta, akire vártál.

Farkasréti Zsófia: Selfietorzó, 2020 (márvány, 50x30x100 cm)

